

**Z HOSPOD
I MANŽELSKÝCH LOŽNIC**

SBÍRKA LIDOVÝCH VTIPŮ

KAREL KÝR

Karel Kýr

**Z HOSPOD I MANŽELSKÝCH
LOŽNIC**

Sbírka lidových vtipů

Copyright

Autor: Karel Kýr

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2015

ISBN:

978-80-7512-269-8 (ePub)

978-80-7512-270-4 (mobipocket)

978-80-7512-271-1 (pdf)

Z ČESKÝCH HOSPOD

Ze zprávy dopravní policie: „Když jsem večer přijížděl domů, vjel jsem omylem do jiného dvora a naboural do stromu, protože ho doma na tomto místě nemáme.“

„Nesnáším opilce,“ stěžuje si Lojza Frantovi a Karlovi. „Když jsem šel včera od Dělový koule, tak mi jeden šlápnul na ruku.“

„Raději s Parkinsonem trochu rozlít, než s Alzheimerem zapomenout pít!“

Alkohol je metla lidstva. Co Čech, to zametač.

Povídá Pepa Mirkovi: „Na lepší trávení piju pivo, proti nechutenství bílé víno, když mám nízký tlak, tak si dám štamprli slivovice, když ho mám naopak vysoký, tak si dám koňak, a když jsem nachlazený, tak piju rum.“

„A kdy piješ vodu?“ ptá se Mirek.

„Tak takovou nemoc jsem ještě neměl...“ odpoví Pepa.

Přijde opilý Franta domů. Když ho uvidí žena, hned se do něho pustí: „Ty máš ale pořádnou opici.“

Franta se na ni podívá a odpoví: „Ještě že jsi tak sebekritická.“

Přijde Laco k doktorovi a stěžuje si: „Tu mě bolí, tu zase píchá a v krku mě hrozně pálí!“

„Laco, a nepil jsi náhodou okenu?“

„Pil, ale nezabrala.“

„Byla bych na tom lépe, kdybych si vzala čerta za manžela než tebe.“

„To těžko. Manželství mezi příbuznými je zakázané.“

Přijde žena k doktorovi a prosí ho: „Potřebuju to aspoň třikrát denně, ale můj muže nechce. Domluvte mu.“

Lékař si muže zavolá a říká: „Když to nebudete dělat se ženou třikrát denně, zemře.“

Muž vyjde z ordinace a žena se ho ptá: „Tak co ti říkal doktor?“

„Že zemřeš!“

„Omluva může být někdy horší než urážka,“ prohodil šašek u královské večeře.

„Bud' to dokážeš,“ řekl mu král, „nebo budeš o hlavu kratší.“

Po večeři se Jeho Veličenstvo sklonilo, aby pohladilo svého oblíbeného psa. Šašek se přitočil a sáhl králi pod košili.

„Co to děláš?“ užasl král.

„Och, promiňte, Veličenstvo, myslel jsem si, že je to královna.“

Povídá manžel ženě: „Mámo, nebudeš mi věřit, ale ta naše Vendula konečně přestala nahánět chlapy a začala se věnovat šachům!“

„Jak jsi na to, prosím tě přišel?“ diví se manželka.

„Na vlastní uši jsem slyšel, jak se po mobilu domlouvala s jakousi kamarádkou, že zítra táhnou na E 55.“

Co má muž společného s dveřmi?

Když je namazaný, tak si nevrzne.

V městském autobuse je nátřesk, tělo na tělo. Jakási mladá žena se nechtě dotkne rukou rozkroku muže v letech.

„Promiňte,“ omlouvá se, „já jsem nechtěla,“ špitne.

„Podívejte, děvče,“ odpoví jí muž, „já jsem šachista...chtěla, nechtěla... U nás platí: jak se jednou figury dotknete, musíte už s ní hrát.“

„Tak jakej máš vobrat?“ ptá se jedna představitelka nejstaršího řemesla druhé.

„Ale, ani se neptej! Nic moc. Narazila jsem na prachatého cizince a ten mi řekl, že když se budu snažit a budu skvělá, koupí mi BMW. Ale když jenom průměrná, tak dostanu Fiat a když podprůměrná, tak škodovku.“

„No, a co jsi nakonec dostala?“

„Představ si! Kolečkové brusle z bazaru!“

Setkají se dva známí, kteří se léta neviděli. Usedli k pivu a jeden se ptá druhého: „Tak co, jak žiješ starý brachu?“

„Ale, co ti budu povídat, prostě skvělý, pořád žijeme v líbáncích!“

„Po tolika letech? To snad ani není možný!“ říká mu udivená kamarád.

„To víš, že je to samý – polib mi prdel...“

Pan Brčko sedí doma u televize a najednou uslyší slabounký hlas: „Pojd' do hospody.“

„Co to může být... asi se mi něco zdálo,“ říká si potichu.

Za chvíli se ozve znovu: „Pojd' do hospody...“

„Co to sakra je?!“ ulevil si hlasitěji.

„To jsme my, tvá játra. Přece nebudeme tvrdnout doma.“

Sejdou se dva staří přátelé pálenky u destilačního přístroje. Jeden tvrdí, že pít tuhle kořalku je zcela neškodné. Druhý se ho snaží vyprovokovat, ať vypije litr, že se uvidí. Vsadí se tedy o pětistovku. Vypije na dva palce a kolega se ho ptá: „Vidíš?“

„Vidím.“

Lokne si až do půlky láhve. „Vidíš?“

„Vidím.“

Když už v láhvi zbývají jen tři loky, ptá se ho: „Vidíš?“

„Nevidím!“

„Tak vidíš, vole!“

ALKOHOL JE METLA LIDSTVA, ALE JEDNOTLIVCŮM NEŠKODÍ.

Sejdou se dvě známé z paneláku a dají se do řeči.

„Váš choť též chodí na večerní zdravotní procházky?“

„Ale kdepak, milá paní, ten můj chlastá doma.“

„Pane vrchní, prosím vás, co jste mi to přinesl! To nevidíte, že ten hrnek je prasklý?“

„No bóže, aspoň vidíte, jak je naše káva silná!“

Pan Kadlec přijde do nóbl restaurace, posadí se, v ten moment je tu číšník a povídá:

„Vážený pane, vy máte snad objednaný stůl?“

„Copak jsem červotoč? Dám si vepřovou!“ suše odpoví pak Kadlec.

ČTYŘNOHÝM MILÁČKEM MŮŽE BÝT MANŽEL VRACEJÍCÍ SE Z HOSTINCE !

Pan Bumbrlíček celý život poctivě nasával, až ho jednou, v jeho oblíbené hospůdce U bezedného sudu, ranila při devátém pivu mrtvice. Kumpáni dumají, jak tuto neblahou zvěst oznámit jeho manželce. Nakonec výčepník Pepan vezme telefon, vytočí číslo a povídá:

„Dobrý den, vy jste vdova Bumbrlíčková?“

„Bumbrlíčková jsem, ale ne vdova.“

„Vsaďte se!“

Není nic neobvyklého, když se pan Boura zdrží v hospodě hluboko přes půlnoc. To se tuhle, bylo to v únoru a mrzlo, až praštělo, také vracel řádně nachmelený domů a co čert nechtěl, praštil sebou na prokřehlou zem. Pokoušel se vstát, ale stav chodníku, obvyklý tomto ročním období, a množství vypitého alkoholu, mu v tom bránilo. Po chvíli sveřepého snažení, kdy už byl celý potlučený, začal nadávat na svou ženu: „Vochechule jedna stará! Sama se válí v peřinách a já tu můžu zmrznout!“

V baru je zvečera poměrně klid. Pak začne řvát jeden opilec na druhého: „Souložil jsem s tvoují máti !!! „

Druhý je zticha a tak první na něj zase zařve: „No co? Spal jsem s tvoují mámou!“

Zase ticho.

„Ty debílku, rozumíš mi, ojel jsem ti maminku!“

„Tati, už seš fakt vožralej, jdi domů,“ dostane se mu odpověď.

Hostinský od Starého piráta potká paní Horákovou.

„Dobrý den, mladá paní, to jsem rád, že vás vidím. Řekněte mi, prosím vás, proč k nám už váš pan manžel nechodí na pivo?“

„Před měsícem zemřel.“

„Díky bohu, já se lekl, že mu už u nás nechutnalo.“

Je lepší sedět ve staré hospodě než v nové fabrice.

Novák se dověděl, že ho žena podvádí. Přijde do hospody zapít žal a hned si stěžuje:

„Nevím, kdo mi chodí za ženou, ale mohl by aspoň zaplatit frťana.“

Za chvíli je před ním flaška.

„Co to je?“

A hospodský odpoví: „Chlapi se ti na ni složili.“

Hostinský Hrozinka chvíli poslouchá politickou debatu štamgastů a pak to nevydrží: „Pánové, říkejte si, co chcete, ale mně ti naši mocipáni připomínají hejno vesnických kohoutů. Jak se neparují, jak se předvádějí, jak hrabou...Ale nějak zapomínají, že kokrhají na posraném dvorku.“

Ptá se číšník hosta: „Co si dáte? Pivo nebo rum?“

„Ano,“ odpoví bez přemýšlení host.

„Pepo, nemáš nějaké prázdné plechovky od piva?“

„Mám.“

„Já bych nějaké potřeboval, mohl bys mi je přinést?“

„Tak dobře. Ty je sbíráš?“

Ne, ale rád je zahazuju.“

„Řekni mi, co piješ, a já ti řeknu, jakej seš.“

„Já piju vodu.“

„Ty seš blbej!

Stěžuje si si Rudolf kamarádovi v hospodě: „Člověče, já mám pořád větší a větší potíže s pitím piva.“

„A copak? Zdravíčko?“

„Ale kdepak, nedostatek peněz.“

Silvestrovské varování: Jak na Nový rok, tak po celý rok, pozor na vypité flašky a také na rozkrok.

Kamarádi se baví v hospodě.

„Když dostanu chřipajznu, koupím si půllitrovku rumu a je pryč, než bys řekl švec.“

„No, nekecej, i když je to dobrej lék, chřipky se hned tak nezbavíš.“

A kdo tu mluví o chřipce? Ten rum je za chvíli pryč.“

Nachmelený chlapík se vmotá do recepce spolku abstinentů.

„Prosím vás..., škyt..., to je spolek abstinentů?“

„Jistě, chcete se k nám zapsat?“

„Ne, odhlásit!“

Manžel se vrátil za dva dny domů.

„Kde jsi byl?“

„Odskočil jsem si na skleničku.“

„A to jsi tam musel být celé dva dny?“

„Vždyť to znáš, ta pomalá obsluha dneska.“

Dva kamarádi dospěli k rozhodnutí, že přestanou pít. Měli však ještě jednu láhev rumu. Jeden z nich chvíli přemýšlel a pak povídá:

„Ať za nás rozhodne osud. Ty se otočíš ke mně zády a já zatím tu láhev schovám tady do toho stolu. Buď do pravého nebo levého šuplíku. Když uhádneš správný šuplík, láhev spolu ještě vypijeme. Když neuhádneš, vylejeme rum do záchodu.“

Jak pravil, tak učinil. Kamarád se tedy otočil zády a po chvíli váhání povídá:

„V pravém šuplíku.“

„No, tak to byla první zkouška,“ říká první kamarád. „Teď se pořádně soustřed' a hádej doopravdy!“

Chlap v putyce:

„Ouesouelo rumu!“

Číšník na to:

„Dvě deci čeho?“

Opilec vyjde z hospody a motá se po chodníku. Najednou narazí na okrouhlý sloup na lepení“ plakátů, chytí se ho a dál už chodí jenom kolem dokola něj. Když to trvá nějakou dobu, zastaví se a s hrůzou křičí:

„Proboha, já jsem tu zaživa zazděnej!“

Generál: „Vojáku, vy nevíte, že chlast ve velkém množství zabíjí?“

Voják: „Voják se nesmí bát smrti, pane generále.“

Franta přijde domů a křičí: „Maruš, když si trochu vypiju, hned jsi hezčí.“

„Franto, ty vole, vždyť jsem to já, tvůj bratr Pepa!“

Nápis v hospodě: NEVADÍ NÁM, ŽE KOUŘÍTE; ALE NEVYDECHUJTE!

Číšník se ptá hosta: „Máte prázdnou sklenici, mám vám přinést další?“

„A co budu proboha, dělat s dvěma prázdnějma sklenicema.“

Muž sedí v baru a upřeně zírání na sklenku před sebou. Sedí tak už půl hodiny, když do baru vejde hromotluk, vezme jeho sklenici a naráz vypije. Muž se dá do pláče. Vazoun mu říká:

„Nic si z toho nedělej, byl to jen žert. Koupím ti novou, nemohu vidět, jak chlap pláče.“

„To už asi nepomůže. Tohle je nejhorší den v mém životě. Ráno jsem zaspal, přišel jsem pozdě do kanceláře a můj šéf mě na hodinu propustil. Když jsem opouštěl kancelář, zjistil jsem, že mi někdo ukradl auto. Policie mi řekla, že se s tím nic nedá dělat. Musel jsem jet domů taxíkem. Když jsem vystoupil a taxíkář odjel, zjistil jsem, že jsem u něj zapomněl tašku se všemi doklady a kreditními kartami. Jakmile jsem přišel domů, načapal jsem manželku v posteli se zahradníkem. Sebral jsem se a šel do baru. A zrovna, když jsem se rozhodl, že skončím se životem, přišel jste vy a vypil mou sklenici s jedem.“

Vypráví opilec kamarádovi: „Včera pozdě v noci jsem se vracel z hospody a dvířka v plotu byla zamčená. Rozhodl jsem se nejdřív přehodit své dva jezevčíky a potom přelezou sám. Když jsem ale takhle přehazoval už jedenáctého jezevčíka, teprve pak jsem si všimnul, že se mi dírou pro slepice zase vracej.“

Muž přijde v noci domů ožralej jako dělo a okolo krku drží překrásnou štíhlou blondýnku. Otevře jeho žena a on říká:

„Stará, nebud' svině! Řekni, že jsi moje ségra!“

Úryvek z Kocourkovského zpravodaje:

„Teroristé obsadili místní vinopalnu a už tři dny nedokáží zformulovat své požadavky.“

Takový český chlap je vlastně hrozný chudák. Když jde Do hospody, má slintavku. Když jde z hospody, má kulhavku a doma na něj čeká šílená kráva.“

Jdou dva kamarádi po ulici a když míjí bar, jeden vytáhne šrajtofli a kontroluje její obsah. Druhý se ho ptá: „Co to prosím tě děláš?“

„Ále, dívám se, jestli mám chuť na panáka.“

„Franto, slyšel jsem, že Pepa včera spadnul do sudu vína, je to vůbec pravda?“

„Pravda to je, to mohu potvrdit.“

„A neutopil se?“

„Ne, jenom asi třikrát vylezl ven, aby si něco zakousnul.“

Hosta v restauraci zaujme místní specialita – psí karbanátek. Říká si, že to musí zkusit, tak si ho hned objedná. S chutí se do něj pustí, ale hned po prvním kousnutí si vylomí zub. Zavolá si číšníka a ptá se:

„Pane vrchní, můžete i vysvětlit, proč jsou ty karbanátky tak tvrdé?“

„To víte, psů je málo, tak je meleme i s boudama.“

Rozčiluje se host v restauraci.

„Tady už je to jako u nás doma. Hrozný křik a mne se nikdo na nic neptá.“

„Pane vrchní, co to má znamenat? V té srnčí pečince jsem našel hřebík!“

„Ale jděte, kde by se v kočce vzal hřebík?“

Ochmelka se potácí po ulici a brumlá si pod fousy: „Už nikdy víc pít nebudu, přísahám Bohu. Ani míň, tohle je tak akorát!“

„Nechápu, proč mě předvedli na policii,“ diví se na šrot opilý muž.

„To kvůli alkoholu,“ káravě odpovídá strážmistr.

„Opravdu? Tak mi nalejte dvě deci borovičky.“